

זמן נתן ולא יעבור

סדר הלימוד ליום י"ט מנחם אב:

סדר לקוטי פארה"ץ הי"ט:

וזהו: 'זמורה למלכות' - כי רבי שמעון אמר, שזה שרבי עקיבא אינו רוצה לומר תורה ולגלות החסדים, ועל ידי התגלות החסדים על ידי התורה שהיה רבי עקיבא אומר עתה, היה מתקן פגם הנ"ל, שלמד תורה לתלמידים שאינם הגונים. אך רבי עקיבא אינו רוצה לגלות חדושי תורה ולגלות החסדים, מחמת שאין לו חסדים מצד האב. ורבי שמעון אמר, שזהו רק מחמת עניות של רבי עקיבא, שמחמת עניותו של רבי עקיבא הוא סובר שאין יכול לגלות תורה, מחמת שאין לו חסדים מצד האב, ואין יכול לתקן פגם הנ"ל כי אם על ידי התפיסה, כי התפיסה הוא תקון וזכוה להדבורים כנ"ל. אבל באמת רבי עקיבא הוא רבי גדול כזה, שיש לו חסדים מצד עצמו, ואין צריך לזכות אבות כלל, ויכול רבי עקיבא לגלות תורה על ידי החסדים שיש לו מצד עצמו לבד, ועל ידי זה יתקן פגם הנ"ל, כנ"ל.

ועל כן אמר רבי שמעון: 'אני אומר וכו', הינו שאני אומר תורה, שיש לי חסדים מצד האב, ועל ידי זה יביא את רבי עקיבא לתוך בחינת גדלות, עד שיכרח רבי עקיבא בעל פרחו לומר תורה. כי באמת רבי עקיבא יכול בודאי לגלות תורה, אף על פי שאין לו זכות אבות, כי רבי עקיבא גדול כל כך, שיכול לגלות תורה על ידי חסדים שיש לו מצד עצמו, רק שהוא ענו ועל ידי שיגלה רבי שמעון תלמידו תורה שהוא יש לו חסדים מצד האב, על ידי זה יביא את רבי עקיבא לבחינת גדלות, עד שיכרח בעל פרחו לומר תורה אף על פי שאינו רוצה. וזהו: 'ואם לאו',

זֶה תִּקּוּן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תספו - אמר מוהר"ת זצ"ל "צדק מצוי מקוה שיהיה מצד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" -
- "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

הֵינּוּ שֶׁאָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְרַבִּי עֲקִיבָא: אִם אֵין אַתָּה רוֹצֶה לוֹמַר תּוֹרָה, וְזֶהוּ מַחֲמַת עֲנֹתְנוֹתְךָ, אָזִי 'אֲנִי אוֹמֵר לְיוֹחָאִי אַבָּא, הֵינּוּ שֶׁאֲנִי אוֹמֵר תּוֹרָה, כִּי יֵשׁ לִי חֲסָדִים מְצַד הָאָב כַּנִּ"ל, וְמוֹסְרָךְ לַמַּלְכוּת, שֶׁאָבִיא אוֹתְךָ וְאֶמְסֶרְךָ בְּעַלְפְּרָחָךְ לַמַּלְכוּת, לְבַחֲיַנְת גְּדֻלוֹת, וְתִהְיֶה מְכָרָח בְּעַלְפְּרָחָךְ לְגִלוֹת תּוֹרָה, שֶׁהִיא הַתְּגִלוֹת הַחֲסָדִים כַּנִּ"ל. כִּי עַל־יְדֵי שֶׁרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי תִלְמִידוֹ יֹאמֵר תּוֹרָה, עַל־יְדֵי־זֶה יָבִיא אֶת רַבִּי עֲקִיבָא לְבַחֲיַנְת גְּדֻלוֹת בְּעַלְפְּרָחוֹ, וְיִכָּרַח לוֹמֵר תּוֹרָה, שֶׁהוּא הַתְּגִלוֹת הַחֲסָדִים, שֶׁהוּא תִקּוּן פְּגָם הַנִּ"ל:

(ולא בַּאֵר אֵיךְ עַל־יְדֵי הַתְּגִלוֹת הַתּוֹרָה שֶׁמְגַלֶּה חֲסָדִים, עַל־יְדֵי־זֶה יִתְתַקֵּן פְּגָם הַנִּ"ל. גַּם לֹא בַּאֵר אֵיךְ עַל־יְדֵי הַתְּלִמִּיד שֶׁיֵּשׁ לוֹ זְכוּת אָבוֹת, כְּשֶׁמְגַלֶּה תּוֹרָה, עַל־יְדֵי־זֶה יִהְיֶה רַבּוֹ מְכָרַח לָבוֹא בְּגְדֻלוֹת וְלוֹמֵר תּוֹרָה).

וְזֶהוּ: וְמוֹסְרָךְ לַמַּלְכוּת' - מְסִירָה הוּא לְשׁוֹן בְּעַלְפְּרָחוֹ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (בַּמִּדְבָּר ל"א): "וַיִּמָּסְרוּ מֵאֲלֵפֵי יִשְׂרָאֵל" - פִּירֵשׁ רַש"י: 'שֶׁנִּמְסְרוּ בְּעַלְפְּרָחָם'. כִּי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאִי יָבִיא אֶת רַבִּי עֲקִיבָא בְּעַלְפְּרָחוֹ לְבַחֲיַנְת גְּדֻלוֹת עַל־יְדֵי שֶׁהוּא יֹאמֵר תּוֹרָה כַּנִּ"ל:

תּוֹרָה סא

הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ הוּא לְמַעַלָּה מִהַזְּמַן, כְּמוֹבָא. וְזֶה הָעֲנִין הוּא בְּאַמַּת דְּדָבָר נִפְלָא וְנִעְלָם מְאֹד, וְאִי אֶפְשָׁר לְהַבִּין זֹאת בְּשִׁכְלֵי אֲנוּשֵׁי. אֲךָ דַּע, שֶׁעֵקֶר הַזְּמַן הוּא רַק מַחֲמַת שְׂאִין מְבִינִים, דִּהְיִינוּ מַחֲמַת שֶׁשְׂכַלְנוּ קָטָן, כִּי כָּל מֵה שֶׁהַשֵּׁכֶל גָּדוֹל בְּיוֹתֵר, הַזְּמַן נִקְטָן וְנִתְבַטַּל בְּיוֹתֵר. כִּי בַחֲלוּם, שֶׁאֵז

הַשָּׁכַל נִסְתַּלַּק, וְאִין לוֹ רַק כַּח הַמְדָמָה, אֲזִי בְרַבַּע שָׁעָה יְכוּלִים לַעֲבֹד כָּל הַשְּׁבָעִים שָׁנָה, כַּאֲשֶׁר נִדְמָה בַּחֲלוּם, שְׁעוֹבֵר וְהוֹלֵךְ כַּמָּה וְכַמָּה זְמַנִּים בְּשָׁעָה מְעַטָּת מְאֹד, וְאַחֲר־כֵּן כְּשֶׁנִּתְעוֹרְרִים מִהַשָּׁנָה, אֲזִי רוֹאִים, שְׁכָל אֱלוֹ הַזְמַנִּים וְהַשְּׁבָעִים שָׁנָה שְׁעָבְרוּ בַּחֲלוּם, הוּא זְמַן מְעַט מְאֹד בְּאַמֶּת. וְזֶה מַחֲמַת שְׁאַחֲר־כֵּן בְּהַקִּיץ אֲזִי חוֹזֵר הַשָּׁכַל אֵלָיו, וְאַצֵּל הַשָּׁכַל כָּל אֱלוֹ הַשְּׁבָעִים שָׁנָה שְׁעָבְרוּ בַּחֲלוּם הֵם רַק רַבַּע שָׁעָה אֲצִלוֹ, רַק שְׁבָעִים שָׁנָה מִמָּשׁ, הֵם שְׁבָעִים שָׁנָה גַם אֲצֵל הַשָּׁכַל שְׁלָנוּ.

וּבְאַמֶּת בְּהַשָּׁכַל הַגְּבוּהָ לְמַעְלָה מִשְׁכָּלְנוּ, גַּם מֵה שְׁנַחֲשָׁב אֲצִלְנוּ לְשְׁבָעִים שָׁנָה מִמָּשׁ הוּא גַם־כֵּן רַק רַבַּע שָׁעָה אִזּו פְּחוּת. כִּי כִּמוֹ שְׁאַנּוּ רוֹאִין שִׁיְכוּלִין לַעֲבֹד שְׁבָעִים שָׁנָה בַּחֲלוּם, וּבְאַמֶּת אָנּוּ יוֹדְעִין אַחֲר־כֵּן בַּשָּׁכַל שְׁלָנוּ שֶׁהוּא רַק רַבַּע שָׁעָה, כְּמו־כֵּן מִמָּשׁ, מֵה שְׁנַחֲשָׁב לְפִי שְׁכָלְנוּ שְׁבָעִים שָׁנָה מִמָּשׁ, הוּא בַּשָּׁכַל הַגְּבוּהָ לְמַעְלָה יוֹתֵר רַק רַבַּע שָׁעָה, רַק שְׁאִין אָנּוּ מְבִינִים זֹאת. כִּי גַם בַּחֲלוּם אִם הָיָה אֶחָד בָּא אֲצִלוֹ בְּשַׁעַת הַחֲלוּם וְהָיָה אוֹמֵר לוֹ, שְׁכָל זֶה שְׁנִדְמָה לוֹ שְׁעוֹבְרִים יָמִים וְשָׁנִים, שְׁבָאַמֶּת אִינָם כָּלוּם, וְהַכֹּל הוּא רַק רַבַּע שָׁעָה – בּוֹדְאִי לֹא הָיָה מֵאַמִּין לוֹ כָּלָל, כִּי לְפִי הַדְמִיוֹן שְׁבַחֲלוּם נִדְמָה לוֹ שְׁעוֹבְרִים יָמִים וְשָׁנִים מִמָּשׁ; כְּמו־כֵּן מִמָּשׁ, אַף־עַל־פִּי שְׁאַצֵּלְנוּ לְפִי שְׁכָלְנוּ נִדְמָה שְׁזָהוּ זְמַן שֶׁל שְׁבָעִים שָׁנָה, בַּשָּׁכַל הַגָּדוֹל יוֹתֵר הוּא רַק רַבַּע שָׁעָה. וְכֵן לְמַעְלָה מַעְלָה שְׁבַשְׁכָּל שֶׁהוּא גְבוּהָ עוֹד יוֹתֵר לְמַעְלָה, גַּם אוֹתוֹ הַזְמַן שְׁבַשְׁכָּל הַגְּבוּהָ מִשְׁכָּלְנוּ אִינוּ נִחְשָׁב שָׁם, בַּשָּׁכַל הַגְּבוּהָ עוֹד יוֹתֵר, רַק לְזְמַן מְעַט וּפְחוּת מְאֹד. וְכֵן לְמַעְלָה מַעְלָה עַד אֲשֶׁר יֵשׁ שְׁכָל גְבוּהָ כָּל־כֵּן, שְׁשָׁם כָּל הַזְמַן כָּלוֹ אִינוּ נִחְשָׁב כָּלָל, כִּי מַחֲמַת גְּדֹל הַשָּׁכַל מְאֹד, כָּל הַזְמַן אִין וְאַפְס לְגַמְרִי, כְּמוֹ שְׁאַצֵּלְנוּ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תספח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

השבעים שנה שעוברים בחלום הם רק רבע שעה באמת כנ"ל,
כמו־כן יש שכל למעלה משכל, עד שהזמן נתבטל לגמרי:

ועל־כן משיח - שעבר עליו מה שעבר מיום בריאת העולם
וסבל מה שסבל, ואחר כל זה, בסוף יאמר לו השם
יתברך: "בני אתה, אני היום ילדתיך" (תהלים ב). והדבר תמוה
ונפלא מאד, לכאורה, אך כל זה מחמת גדל עצם שכלו של משיח,
לפי גדל מדרגתו שיאחו אז, ומחמת הפלגת עצם מעלת שכלו,
שיגדל אז מאד מאד. על־כן יהיה כל הזמן שעבר עליו מיום
בריאת העולם עד אותו הזמן, כלו אין ואפס ממש, ויהיה ממש
כאלו נולד היום, כי יתבטל כל הזמן בשכלו, שיהיה גדול מאד.
ועל־כן יאמר לו השם יתברך: "אני היום ילדתיך" - 'היום' ממש,
כי כל הזמן שעבר, אין ואפס לגמרי כנ"ל:

וכן אנו רואים במקום גם־כן, שהבעל־כח יכול לעבר מקום גדול
בשעה מעטת. נמצא שאצלו כל זה המקום הוא קטן, ואצל
החלושי־כח נחשב זה המקום גדול, וצריכים לילך שעה מרבה עד
שעוברים אותו המקום. וכמו־כן למעלה מעלה, כל מה שהכח
גדול יותר, המקום נקטן אצלו יותר, וכן למעלה מעלה, עד
שהמקום נתבטל לגמרי, רק שבשכלנו אי אפשר להבין כל זה,
כמו שאי אפשר להבין בחלום את האמת, שכל אותו הזמן
שנדמה בחלום אינו כלום באמת, כמו־כן גם אנו אי אפשר לנו
להבין, שכל הזמן שלנו אינו כלום למעלה בשכל הגבוה כנ"ל:

סדר קצור לקוטי מוהר"ן הי"מ:

ד כשדורש ברבים ושומעים תלמידים שאינם הגונים ענשו
שנתפם בתפיסה:

תורה סא

א עקר הזמן הוא מחמת קטנות הדעת. וכל מה שהשכל גדול ביותר הזמן נקטן ביותר. כמו בחלום שאז השכל נסתלק ונשאר רק כח המדמה אז ברבע שעה יכולים לעבור כל השבעים שנה. באשר נדמה בחלום שעובר והולך כמה וכמה זמנים בשעה מעטת מאד ואחר כך כשנתעורר מהשנה וחוזר השכל אליו אז רואה עם השכל שכל הזמנים והשנים שעברו בחלום היו רק שעה מעטת מאד. רק שבעים שנה ממש הם שבעים שנה כפי השכל שלו. וכן באמת בשכל הגבה כל מעלה משכלנו גם מה שנחשב אצלנו לשבעים שנה ממש הוא גם כן רבע שעה או פחות רק שאין אנו מבינים זאת, כמו בחלום אם היה בא אצלו אז אחד והיה אומר לו שהשנים האלה הם רק רבע שעה לא היה מאמין לו. וכן יש שכל גבה כל כך עד אשר כל הזמן כלו נתבטל לגמרי. ועל כן משיח שעבר עליו מה שעבר מיזם בריאת העולם וסבל מה שסבל אחר כל זה בסוף יאמר לו השם יתברך "אני היום ילדתיך". וכל זה יהיה מחמת הפלגת עצם מעלת שכלו של משיח שיגדל מאד. על כן כל הזמן מימות בריאת העולם יהיה אצלו אין ואפס ממש ויהיה ממש כאלו נולד היום:

סדר ימי מוהר"צ"ת היום:

ובבקר ביום שבת, עמדנו ועלינו על הספינה וראינו שהם עוסקים במשיכת החבלים ובפרישת הוילאות, והבנו שאמת הוא כמו שאמרו שביום שבת קדש יתחילו לילך אבל אף על פי כן בכל יום שבת לא הלכו רק שהזינו ממקומה הספינה דרך מעט בעת שאנחנו התפללנו תפלת שחרית, וגם בבקר הלך הקפיטאן אודות הבילעטין ונשתהה שם הרבה עד אחר חצות היום ואנחנו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ליתפלל מזהר מזהר וצ"ל "צדק צדק מקוה שדף צדד מספרי רבנו יהיה תיקון רב"ל" וצ"ל "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

התפללנו תפלת שחרית ומוסף בדרךנו ואין איש בבית עמנו בעת התפלה ואפלו אם נזדמן שנכנס איזה מאטרס לתוך הבית לקבל איזה דבר לצרכו, לא בלב אמתנו כלל ואחר התפלה קדשנו על הכוס, ואחר כך קרינו הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום, ואחר כך טילנו קצת על הספינה וראינו איך הם עוסקים בתיקון החבלים והוילאות, ומכינים עצמן בכל מיני הכנות לילך והיה לנו שמחה גדולה מזה, כי לפעמים נזדמן חם ושלום שהקפיטאן מבטיח לילך מיד ואחר כך צריכין להתעכב כמה ימים ובימי תשרי העבר נזדמן שנתעכבו שלשה שבועות על הספינה קדם שהלכו, עד שכלה בידם כל המאכלים שהכינו להם, והגיעו ימי הקר והיו להם יסורים גדולים עד הנפש רחמנא לצלן כידוע באדעס, וברוך השם שהצילנו מזה, כי ביום ששי עלינו על הספינה, וביום שבת זזה ממקומה קצת וביום ראשון ראש חדש איר התחילה לילך לדרךה:

ואחר כך אכלנו סעדת שחרית, וטילנו עוד הפעם על הספינה ואחר כך ירדנו לבית ושכבנו לישן קצת והשכמנו מהשנה ועלינו על הספינה והיינו שם כל היום עד המנחה כי על עליית הספינה היה נוח לנו לישוב מחמת שיש שם אויר טוב, ולא ירדנו לבית כ"א לישן ולאכל ולהתפלל, וכל היום היו עוסקים בהכנת הספינה לילך וביום שבת בבקר אמר לנו הקפיטאן שנמסר לו הביילעט, כי קדם שנוסעת הספינה ממקומה צריכין להראות הביילעטין (שומרי הגבול) (להברנד וואך) שעומדת על הים ומסרנו לו הביילעט ונסע לשם ונשתהה שם כל היום עד לעת ערב, ועמו נסע עוד אחד, זה שהיה יכול לדבר בלשון אשכנז כנ"ל שהיה לו קצת הכרות עמנו:

ואחר כך סמוך למנחה בא זה האשכנזי לבדו, והביא עמו ספינה קטנה עם שקים מלאים חטים וירד לתוך הבית ופנה שם מקום, וסלק כל החפצים שלנו אל הצד, והכניס כל השקים עם החטים לתוך הבית והיה לנו שמחה גדולה מזה, כי הבנו שהקפיטאן הביא בכונה עוד חטים מאדעם כדי לטען אותם בתוך הבית באשר אמר בנזכר לעיל, ועתה אין לו שום טענה עלינו ואחר כך התפללנו מנחה, ואכלנו סעודה שלישית ואמרנו בני היכלא בנעימה ובנגון, והארחנו בסעודה עד חשכת לילה ואחר כך התפללנו ערבית של ראש חודש איר, והבדלנו על הכוס ולא היה לנו בשמים בשעת הבדלה, הסתכלנו והנה עומד פלפל שחוק על השלחן, כי היו רוצים לאכל שם ולקחתי הפלפל וברכתי על ברכת הבשמים ואחר כך בשלנו קאווע ושתינו ותהלה לאל עבר עלינו השבת קדש בשלום ושלוחה ושמחה ונתתי שבת להשם יתברך שתהלה לאל לא היה שום צער בשבת ברוך הוא אשר עד כה עזרני:

סדר לקויי עצות היופני:

פ ראוי לאדם שיהיה בעולם הזה בכל מקומות הקדושים של התורה, דהינו שילמד כל הספרים הקדושים של התורה תנ"ך וש"ס, וכל הפוסקים ראשונים ואחרונים, וכל ספרי הזוהר הקדוש, וכל המדרשים וכתבי האר"י ז"ל ושאר ספרים קדושים, כדי שיוכל להתפאר בעולם הבא שהיה בכל מקומות התורה הקדושה. ואל תתבהל מזה לומר שקשה וכבד ללמד כל הספרים, כי באמת אינך צריך לגמרם ביום אחד, ומי שנפשו חשקה בתורה ועושה תורתו קבע, יכול ברבות הימים לגמר כל הספרים הנ"ל ויותר כמה פעמים, באשר ראינו כמה בעלי תורה שלפנינו

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תשנ"ב - צמח מנוהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שד"ק צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצחתי" שע"י ישיבת תיקון המידות

שְׁלֵמֵדוֹ הַכֹּל, וְהָיוּ בְּקִיָּאִים בְּשֵׁם וְכָל הַנֶּ"ל כְּמַעַט בְּעַל פֶּה, וְהַכֹּל
הָיָה מִחֲמַת הַתְּמִידָת לְמוֹדָם. וְכָל בַּר אֲזַרְיִין יָכוֹל לְזַכּוֹת לְכָל זֶה
אִם יִרְצֶה, וְאַף עַל פִּי כֵן יִהְיֶה לוֹ גַּם פְּנָאֵי לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלוֹת
וּתְחִנּוֹת וּבִקְשׁוֹת וְשִׁיחָה בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵוּ בְּכָל יוֹם. כִּי יֵשׁ שְׁחִוֹת
בַּיּוֹם לְכָל וְזִמָּן תּוֹרָה לְחֹד וְזִמָּן תְּפִלָּה לְחֹד וְשָׁאָר עֲבוֹדוֹת לְחֹד.
וּבִיּוֹתֵר צְרִיכִין לִיְזַהֵר לְלַמֵּד כָּל הַפּוֹסְקִים וּלְגַמְרָם כַּמָּה פְּעָמִים כָּל
יְמֵי חַיָּיו כְּמַבְאָר לְעֵיל (שם כה).

פא כְּשֶׁחֹשְׁבֵין תּוֹרָה צְרִיךְ לְהִיּוֹת חוֹשֵׁב הַדְּבַר תּוֹרָה שְׁרוּצָה
לְחַדֵּשׁ בָּהּ, לְחַשֵּׁב וּלְחַזֵּר בְּמַחְשַׁבְתּוֹ אֹתוֹ הַפְּסוּק אִזּוֹ אֹתוֹ הָעֵנִין
כַּמָּה וְכַמָּה פְּעָמִים הַרְבֵּה מְאֹד, וְלְהִיּוֹת נוֹקֵשׁ וְדוֹפֵק עַל הַפֶּתַח עַד
שִׁפְתָחוּ לוֹ (שם פא).

תפילה

א עֲקַר מַה שְּׂאִין מִתְקַבְּלִים הַתְּפִלוֹת, הוּא מִחֲמַת שְׂאִין לְהַדְּבָרִים
חז, עַל כֵּן צְרִיךְ כָּל אֶחָד לְהַשְׁתַּדֵּל שִׁיְהִיו דְּבָרָיו דְּבָרֵי חַן בְּאַמְתָּ.
וְזֶה זֹכִיךְ עַל יְדֵי עֶסֶק הַתּוֹרָה וְאִזּוֹ יִתְקַבֵּל תְּפִלָּתוֹ (ליקו"מ א).

ב עֲקַר הַכֹּלִי זִיין שֶׁל אִישׁ הַיִּשְׂרָאֵלִי הוּא הַתְּפִלָּה. וְכָל הַמְּלַחְמוֹת
שְׁצָרִיךְ הָאָדָם לְכַבֵּשׁ, הֵן מְלַחְמַת הַיִּצָּר הָרַע הֵן שְׂאִרֵי מְלַחְמוֹת
עִם הַמוֹנְעִים וְהַחֹלְקִים הַכֹּל עַל־יְדֵי תְּפִלָּה וּמִשָּׁם כָּל חֵיוֹתוֹ. עַל־כֵּן
מִי שְׁרוּצָה לְזַכּוֹת לְקִדְשֵׁת יִשְׂרָאֵל בְּאַמְתָּ, צְרִיךְ לְהַרְבּוֹת בְּתַפְלוֹת
וּבִקְשׁוֹת וְשִׁיחֹת בֵּינוֹ לְבֵין קוֹנֵוּ, כִּי זֶה עֲקַר הַכֹּלִי זִיין לְנִצְחָה
הַמְּלַחְמָה (שם ב).

סדר ספורי מעשיות הימני:

אָבֵל עֲקַר הַמַּעֲשֵׂה כָּלָה נְאֻמָּה עַל קְפִיטָל הַנֶּ"ל כִּי שָׁם הִיא
מְבֹאֶרֶת וּמְרַמֶּזֶת כָּלָה אָבֵל אֵין אֲתָנּוּ יוֹדֵעַ עַד מָה כִּי אִם מַה

שגלה לנו בפרוש (הינו כל המבאר לעיל) אבל שאר עניני המעשה לא זכינו להשיג איך היא מרמזת בקפיטל הנ"ל אבל אמר בפרוש שכל המעשה כלה מרמזת שם סדר המלך עם אנשיו הנ"ל הוא כך הבעל תפלה עם הגבור: הממנה על האוצרות והחכם: המליץ והאוהב נאמן: הבת מלכה עם בנה: המלך והמלכה: כך הוא הסודור שלהם: והם בחינת עולם התקון: והם עשרה דברים ולא נחשבו כסדר: הינו שלא נחשבו (אלו העשרה הנ"ל) כפי הסדר המבאר בספרי קבלה: אבל יש דברים בגו: גם מבאר בספרים שכתב שפעת מדה אחת עוברת דרך מדה אחרת שכתב שפעת על שם זאת שהשפעה אזי נקראת על שם אותה המדה הינו שהמדה ששם מתעכבת ההשפעה של מדה אחרת שעוברת דרך שם היא נקראת על שם אותה המדה שבא ממנה ההשפעה ובשביל זה נשתנה כאן הסדר וגם יש עוד כמה ענינים בזה המבארים להבקיאים היטב בספרים כל זה אמר רבנו זכרוננו לברכה בפרוש: גם הבנתי מדבריו שמרמז בזאת המעשה מיתת המלכים ותקונם ובין בבחינת החרבן ובין בבחינת התקון לא נאמרו כסדר העשר בחינות הנ"ל מחמת הטעמים וענינים הנ"ל.

ועדין הדברים סתומים וחתומים כי סוד המעשה לא גלה כלל רק האיר עינינו בפסוקים וענינים הנ"ל כדי שידע שיש בהמעשה סודות נסתרים גדולים ונוראים מאד: ואין אתנו יודע עד מה אשרי מי שיזכה להבין קצת סודות המעשיות הללו המבארים בזה הספר כי כלם הם חדושים נפלאים ונוראים מאד מאד עמק עמק מי ימצאנו: מה נאמר מה נדבר מי שמע בזאת מי ראה כאלה.

סדר שְׁלַחן עֲרוּף הַיּוֹמִי:

סימן תרג (א) אף מי שאינו נזהר מפת של נכרים בעשרת ימי
תשובה צריך ליזהר: הגה ויש לכל אדם לחפש ולפשפש
 במעשיו ולשוב מהם בעשרת ימי תשובה וספק עבירה צריך יותר תשובה
 מעבירה ודאי כי יותר מתחרט כשיודע שעשה משאינו יודע ולכן קרבן אשם
 תלוי הוצרך להיות יותר ביוקר מחטאת (ד"ע ורבינו יונה ריש ברכות):

סימן תרד (א) מצוה לאכול בערב יו"כ ולהרבות בסעודה: הגה
 ואסור להתענות בו אפילו תענית חלום (מהרי"ל) ואם נדר
 להתענות בו עיין לעיל סימן תק"ע סעיף ב': (ב) אין נופלים על פניהם
 בערב יום הכפורים: הגה גם אין אומרים למנצה ומזמור לתודה (מנהגים)
 גם אין אומרים קודם עלות השחר הרבה סליחות ויש מקומות נוהגים
 להרבות בסליחות והכל לפי המנהג ולענין אמירת אבינו מלכנו בערב יו"כ
 יש בו מחלוקת בין אחרונים ומנהג עירי שלא לאומרו כי אם כשחל יו"כ
 בשבת שאין אומרים בו אבינו מלכנו אז אמרינן אותו ערב יום כפור
 שחרית:

סימן תרה (א) מה שנוהגים לעשות כפרות בערב יום כיפורים
לשחוט תרנגול על כל בן זכר ולומר עליו פסוקים
יש למנוע המנהג: הגה ויש מהגאונים שכתבו מנהג זה וכן כתבו אותו
 רבים מן האחרונים וכן נוהגין בכל מדינות אלו ואין לשנות כי הוא מנהג
 ותיקין ונוהגין ליקח תרנגול זכר לזכר ולנקבה לוקחין תרנגולת (ב"י בשם
 תשב"ץ) ולוקחין למעוברת ב' תרנגולים אולי תלד זכר ובוחרין בתרנגולים
 לבנים על דרך שנאמר אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו ונהגו ליתן
 הכפרות לעניים או לפדותן בממון שנותנים לעניים (מהרי"ל) ויש מקומות
 שנוהגין לילך על הקברות ולהרבות בצדקה והכל מנהג יפה ויש להסמיך
 שחיטת הכפרות מיד לאחר שהחזירו עליו וסומך ידיו עליו דמות הקרבן

וזורקין בני מעיהם על הגנות או בחצר מקום שהעופות יכולין לקחת משם (טור):

סימן תרו (א) עבירות שבין אדם לחבירו אין יום הכיפורים מכפר עד שיפייסנו ואפילו לא הקניטו אלא בדברים צריך לפייסו ואם אינו מתפייס בראשונה יחזור וילך פעם שנייה ושלישית ובכל פעם יקה עמו שלשה אנשים ואם אינו מתפייס בשלשה פעמים אינו זקוק לו (מיהו יאמר אח"כ לפני י' שבקש ממנו מחילה) (מרדכי דיומא ומהרי"ל) ואם הוא רבו צריך לילך לו כמה פעמים עד שיתפייס: הגה והמוחל לא יהיה אכזרי מלמחול (מהרי"ל) אם לא שמכוון לטובת המבקש מחילה (גמרא דיומא) ואם הוציא עליו שם רע אינו צריך למחול לו (מרדכי וסמ"ג והגה"מ פ"ב מהלכות תשובה ומהרי"ו): **(ב)** אם מת אשר חטא לו מביא י' בני אדם ומעמידם על קברו ואומר חטאתי לאלקי ישראל ולפלוני זה שחטאתי לו (ונהגו לבקש מחילה בערב יום כפור) (מרדכי דיומא): **(ג)** תקנת קדמונינו וחרם שלא להוציא שם רע על המתים: **(ד)** יכול לטבול וללקות מתי שירצה רק שיהיה קודם הלילה ואינו מברך על הטבילה: הגה ואין צריך לטבול רק פעם אחת בלא וידוי משום קרי והוא הדין דהטלת תשעה קבין מים נמי מהני (מהרי"ו וכל בו תשב"ץ) מי שמת לו מת בין ראש השנה ליום הכיפורים מותר לרחוץ ולטבול בעיו"כ דיום כפור מבטל שבעה (מהרי"ל הלכות שמחות) אע"פ שנהגו שלא לרחוץ כל שלשים טבילת מצוה מותר (דעת עצמו):

סימן תרוז (א) צריך להתוודות במנחה קודם סעודה המפסקת: הגה ויחיד אומרו אחר שגמר תפלתו וש"צ אומרו ביו"כ בתוך התפלה. (טור): **(ב)** אין צריך לפרט החטא ואם רצה לפרט הרשות בידו ואם מתודה בלחש נכון לפרט החטא: הגה אבל כשמתפלל בקול רם או ש"צ כשחוזר התפלה אין לפרט החטא ומה

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ד'תשנ"ו ❦ זמור מוזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מצפרי רבנו יהיה תיקון רב" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

שאומרים על חטא בסדר א' ב' לא מקרי פורט הואיל והכל אומרים בשוה
אינו אלא כנוסח תפלה (ד"ע):

סדר לקוטי תפלות היומיומי:

שעט: אָבִי צוּרֵי גּוֹאֲלֵי וּפּוֹדֵי, צוֹפֵה וּמְבִיט עַד סוֹף כָּל הַדּוֹרוֹת,
וּכְבוֹדָךְ יִמְלֵא כָּל הָאָרֶץ, וְאַתָּה גּוֹמֵר תָּמִיד הַכֹּל כְּרְצוֹנְךָ וּמִיּוֹם
בְּרִיאַת אָדָם הִרְאֵשׁוֹן עַד עַכְשָׁיו בְּכָל הַפְּגָמִים וְהַחַטָּאִים וְהָעוֹזְנוֹת
וְהַפְּשָׁעִים שֶׁעָשׂוּ הָאָדָם וְתוֹלְדוֹתָיו, וּבְכָל הַכְּעָסִים שֶׁהִכְעִיסוּךָ עַד
הַיּוֹם הַזֶּה, בְּכָל־אֶתְּהָ גְמֵרְתָּ תָּמִיד הַכֹּל כְּרְצוֹנְךָ, בְּכָל יוֹם וּבְכָל
עֵת וּבְכָל שָׁעָה וּמְכָל שָׁכֵן בְּעֵינֵי הַפְּגָמִים וְהַקְּלוּלִים שְׁלִי, אֵף עַל
פִּי שֶׁהִרְבִּיתִי לְפָשַׁע נִגְדָּךְ מֵעוֹדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, עִם כָּל זֶה אֲנִי
מֵאֲמִין בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה שְׂגָם עִתָּה אֶתְּהָ גּוֹמֵר תָּמִיד כְּרְצוֹנְךָ עַל
כֵּן עֲדִין גַּם עִתָּה אֲנִי מְקוּהָ מִמָּקוֹם שֶׁאֲנִי שָׂם עִתָּה, וְאֲנִי מִצְפָּה
לִישׁוּעָה שְׁלֵמָה מֵעִתָּה, שְׂאֲזוּכָה לְהַשְׁלִיךְ מִמֶּנִּי הַכֹּל, וְלִילֵךְ וּלְנַסֵּעַ
לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, וְלָבֹא לְשֵׁם מְהֵרָה, לְהַפִּיר שָׂם גְּדֻלַּת
הַבוֹרָא יִתְבָּרֵךְ, וּגְדֻלַּת הַצְּדִיקִים הָאֲמִתִּיִּם אֲשֶׁר עַל יְדָם יוֹדְעִים
גְּדֻלַּתְךָ תִּתְבָּרֵךְ לְנֶצַח:

שפ: עַל כֵּן בָּאתִי לְבַקֵּשׁ וּלְקַרְא אֵל ה' אֵל עוֹלָם, "אֶקְרָא לְאֱלֹקִים
עֲלִיּוֹן לְאֵל גֹּמֵר עָלַי, יִשְׁלַח מְשָׁמִים וְיִוָּשִׁיעֵנִי חִרֵף שׁוֹאֲפֵי סִלָּה
יִשְׁלַח אֱלֹקִים חֲסִדוֹ וְאֲמַתּוֹ" וְיַעֲזֹרֵנִי וְיִוָּשִׁיעֵנִי וְיַחֲזִק אֶת לְבָבִי
שְׂאֲזוּכָה לְהַשְׁתוֹקֵק וּלְהַתְנַעֵנֵעַ וּלְכַסֵּף בְּאַמֶּת לָזֶה, לָבוֹא לְאֶרֶץ
יִשְׂרָאֵל מְהֵרָה וְאֲזוּכָה לְעֵסֶק בְּכָל הָעַסְקִים הַצְּרִיכִים לְעֵינַי נְסִיעָה
זֹאת, עַד שְׂאֲזוּכָה לָבוֹא מְהֵרָה לְאֶרֶץ הַקְּדוּשָׁה, אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֶרֶץ
הַחַיִּים, אֶרֶץ צְבִי לְכָל הָאֲרָצוֹת, אֶרֶץ חֲמֻדָּה טוֹבָה וְרַחֲבָה שְׂרָצִית
וְהַנְּחֻלַּת לְאֲבוֹתֵינוּ, אֶרֶץ אֲשֶׁר אֶתְּהָ דוֹרֵשׁ אוֹתָהּ תָּמִיד, אֶרֶץ אֲשֶׁר
מִשָּׁה רַבְּנוּ עָלָיו הַשְּׁלוֹם הַתְּפִלָּל תַּקְט"ו [חֲמִשׁ מֵאוֹת וְחֲמִשׁ עֶשְׂרֵה]

תפלות לבוא לשם ותעזרני ותזכני ותושיעני להמשיך עלי שם
 המחין הקדושים, מחין של ארץ ישראל באמת ותחזירני בתשובה
 שלמה לפניך באמת, ותהיה בעזרי ותושיעני שאזכה לתקן בחיי
 מהרה פגם הכבוד, ויתקנו כל הפגמים שפגמתי בכבודך הגדול
 מעודי עד היום הזה ואזכה מעתה לגדל כבודך בעולם, להודיע
 לבני האדם גבורותיך וכבוד הדר מלכותך, ולא אחזיק טובה
 לעצמי כי לכה נוצרתי:

שפא: ובכן תרחם עלי ותושיעני ותזכני לתן צדקה הרבה ובפרט
 לארץ ישראל ואזכה לעסק תמיד בצדקה וגמילות חסדים ובפרט
 בצדקה של ארץ ישראל, הן לפזר משלי יותר מכחי לשלח לארץ
 ישראל, והן לעסק הרבה באמת לקבץ על יד נדבות הרבה לארץ
 ישראל, להחזיק ידי עניים הגונים הדרים בארץ ישראל בערם
 ובחסר כל, ובביתם אין לחם ושמלה:

שפב: רבונו של עולם אתה יודע גדל דחקם וצרתם, אשר המה
 ממש נפוחי רעב, "צפד עזרם על עצמם, יבש היה כעין" מלא
 רחמים חומל דלים, רחם עליהם ועלינו, וזכנו לעסק הרבה
 בצדקות ארץ ישראל באמת לאמתו בלי שום פניה ומחשבה זרה
 של כבוד עצמנו ככל ותעזר לנו ותושיענו באפן שנוזכה להחזיק
 ידי האביונים האמללים, העניים הגונים הדרים על אדמת
 הקדש בארץ ישראל ועל ידי זה נוזכה שיהיה נפתח שבילין דלבנו
 לקבל שלהובין דרחימותא דקדשה, לבער ולהתלהב ולהשתוקק
 אליך באהבה גדולה ובחשק נמרץ ואזכה על ידי הצדקה לעשות
 כלי לקבל השפעת הנעם העליון בקדשה ובטהרה גדולה, עד
 שאזכה להרגיש הנעימות והמתיקות הנפלא שיש בתורתך
 הקדושה, עד שיתבטלו אצלי כל התאות, בפרט תאות המשגל

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

ל'תסלח - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

וְאַהֲבַת נָשִׁים, הַכֹּל יִתְבַּטֵּל מִמֶּנִּי עַל יְדֵי הָאַהֲבָה דְקִדְשָׁה שְׂתוּכְנִי
בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים הַנִּמְשָׁכֶת מִנְעַם הָעֲלִיּוֹן "וַיְהִי נֶעַם ה' אֶלְקֵינוּ
עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ כּוֹנֵנָהוּ אַחַת
שָׂאֲלָתִי מֵאַתְּ ה' אֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ, שְׁבֹתִי בְּבֵית ה' כָּל יְמֵי חַיֵּי לַחַזוֹת
בְּנוֹעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ":

שפג: ותזכנו אותי ואת זרעי וכל עמך בית ישראל, שיצאו מאתנו
דורות רבים, ויתרבו עמך "ישראל כחול הים אשר לא ימד ולא
יספר מרב" ותרחם עלינו ותגן בעדנו ותשמרנו ותזכנו שיהיה
זווגנו בקדשה ובטהרה גדולה ותהיה בעזרנו ותצילנו, שלא יהיה
התעוררות זווגנו מאהבות רעות מאהבות הנפולים חס ושלום,
רק כל התעוררות זווגנו יהיה נמשך מהשפעת הנעם העליון,
מהאהבה הקדושה הנמשכת משם על ידי הכלי של צדקה ויהיה
זווגנו בקדשה גדולה ובצניעות גדולה, בענוה באימה ביראה
ברתת וזיע ולא נכון בשביל הנאת גופנו כלל, רק כל פונתנו יהיה
לשמך ולכבודך כדי לקיים מצותיך, כדי להוליד בנים חיים וקיימים
לעבודתך וליראתך, למען יגדלו כבודך בעולם ונזכה שכל בנינו
וכל דורותינו יעסקו בתורתך ובמצותיך, ויעשו רצונך תמיד,
ויגדלו ויפרסמו כבודך בעולם, וישלימו פונת הבריאה אשר היתה
רק בשביל זה, כדי לגלות כבודך הגדול והקדוש ועל ידי כל זה
נזכה למחין של ארץ ישראל שנקראים נעם, ולתקן כל המחין של
חוץ לארץ שנקראים חובלים ויכללו המחין של חוץ לארץ בתוך
המחין של ארץ ישראל, באפן שיתקנו על ידי זה, עד שיהיו כל
המחין בבחינות מחין של ארץ ישראל ועל ידי זה יהיה נמשך
שלום גדול בעולם: